

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

เทศน์มหาชาติอันใหญ่หลวง

ก่อนจึงหัน

ในวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้ มาขึ้นอยู่กับหลวงตาบัวนะ ไม่บอกให้
ขึ้นมันก็ขึ้นเอง เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ดูแล ความรับผิดชอบต่างๆ มันจะหมุนเข้ามาที่นี้
กระเทือนที่ไหนมาที่นี้ๆ ละ เรายึดพิจารณาอยู่กับพระกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นมาก
ทุกวันนี้ ข้าศึกศัตรูทั้งหลายมันเข้ามาทุกด้านทุกทาง ไอ้พวกสุขเอาเผากินนี้พวกฉิบ
หายนะ สร้างความฉิบหายให้ตัวเอง เพราะเห็นแก่ความเพลิดเพลิน ความเพลิน อะไรก็ง่าย
เรียกว่าสุขเอาเผากินๆ แล้วจมไปๆ

เวลานี้เรื่องข้าศึกทั้งหลายของธรรมนี้เข้ามาทุกด้านทุกทาง เราดูซิเดี๋ยวนี้
โทรศัพท์มือถือถือนะ นี่ละตัวสำคัญมากเทศน์มหาชาติอันใหญ่หลวง เริ่มมาตั้งแต่
หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์เทวทัต วิดีโอ แล้วก้าวเข้ามาสู่โทรศัพท์มือถือ นี่ล้วนแล้ว
ตั้งแต่มหากษัตริย์ต่อศาสนา ต่อพระต่อเถระเรา จำให้ดี พวกนี้มันมักจะติดกับสิ่งเหล่านี้ละ
ถ้าสิ่งเหล่านี้แล้วตาดีมากตาแม่วิสัยไม่ได้ ตาหามิสัยไม่ได้ มันตาเก่งละตาก็เลส ถ้าเรื่อง
อรรถเรื่องธรรมนี้ตาฝ้าตาฟาง มองหาทางจงกรมที่จะเดินจงกรมชำระกิเลสไม่เห็นละ
มันฝ้าฟาง

เรายังวิตกเข้าทุกวันๆ มองดูแล้วเรื่องคลื่นของกิเลสนี้มันหนาแน่นยิ่งกว่าคลื่น
มหาสมุทรทะเลหลวง ตีธรรมๆ ธรรมเท่าฝ่ามือจะกั้นได้ยังไง ผู้ปฏิบัติตามหลักธรรม
วินัยของพระพุทธเจ้านี้มีเท่าฝ่ามือ ไอ้ผู้ที่จะเหยียบย่ำทำลายทั้งเพศพระทั้งเพศฆราวาส
นี่เป็นคลื่นมหาสมุทรทะเลหลวง ท่านทั้งหลายเอาไปพิจารณานะ เราไม่มีคำว่าหาเรื่อง
อูตริ จะพูดเป็นธรรมล้วนๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำว่าคำหยาบคำโลน ควรหนักหนัก ควร
เบาเบาไปตามความจริงทั้งนั้นละ

เวลานี้กำลังเลอะๆ เทอะๆ นะพุทธศาสนาของเรา กิเลสเหยียบเอาๆ แล้วไหล
เข้ามา เฉพาะอย่างยิ่งเข้ามาวัดป่าบ้านตาด บอกให้ชัดเจนเลยว่า ในวัดนี้ใครมี
โทรศัพท์มือถือต้องออกจากวัดทันที ไม่มีข้ออุทธรณ์กันเลย เราเรียกว่าอนุโลมเต็มที่
ได้ยกให้มีเครื่องหนึ่งสำหรับโลกมาเกี่ยวกับธรรม เกี่ยวกับศาสนา เฉพาะอย่างยิ่งก็มา
เกี่ยวกับเรานี้แหละ ให้ได้มาติดต่อเรื่องเหล่านี้ โทรศัพท์มือถือเครื่องนี้ให้พระเป็น
ผู้รักษา มีอำนาจรักษาแต่คนเดียว คนอื่นเข้ามายุ่งไม่ได้ ให้อยู่ตั้งแต่เรื่องส่วนรวมที่
เกี่ยวกับเรา เกี่ยวกับศาสนาโดยเฉพาะ ให้รักษาเอาไว้เครื่องเดียว นี่เรียกว่าอนุโลมนะ

อนุโลมเต็มที่ หย่อนลงๆ นอกนั้นไม่ให้มี ใครมีต้องเตรียมของออกจากวัดทันที วัดนี้ เราจะไม่มีคำว่าสองนะ ถ้างได้จริงจริง เพราะอันนี้มันทำลายจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา

ไม่แข็งไม่ได้นะ แหกๆ จำไว้ทุกอย่างคณะพระเรา นับวันๆ จมเข้าไปๆ ผู้ที่จะแนะนำตักเตือนสั่งสอนก็เกรงกิเลสๆ นี่ซิ มันก็ไม่มีใครสอนกัน เพราะใครก็อยากทำอย่างนั้นๆ ถ้าตำหนิเขาก็เท่ากับตำหนิเรา สุดท้ายก็ไปด้วยกัน แหกไปด้วยกันๆ นี่เอาธรรมมาสอน เปิดเผยเต็มที่เลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก

ไม่มีใครเลิศเลอยิ่งกว่าศาสดา เราได้พิจารณาทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว โลกวิทู รู้แจ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วมาสอนโลก เราอย่าอวดเก่งกว่าศาสดานะจมนั้น มันน่าทุเรศนะเวลานี้ศาสนา อู๊ย คลื่นกิเลสมันหนามันแน่นมันเหยียบเข้าไป มันไม่มีวัดมีวามีพระมีเณระกิเลส ผ่าแท้มันสูงมากเหยียบหัวพระหัวเณร วัดวาอาวาส เหยียบเข้าไปๆ เหยียบเข้าไปหาพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแบบหน้าด่านไม่มียางอายในธรรมวินัย เป็นอย่างนั้นละเดี๋ยวนี้ ฟังให้ตื่นนะท่านทั้งหลาย

ผมตายไปจะไม่มีใครพูดอย่างนี้นะ เขาเกรงเรา เราเกรงเขา กิเลสเกรงกิเลส สนุกทำชั่ว ธรรมไม่เกรงใคร เพราะรื้อถอนขนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์มามากต่อมาก ไม่มีใครเกินศาสดาผู้นำธรรมมาสอนโลก ให้นำไปปฏิบัติ นำทุเรศเข้าทุกวันๆ นะ ศาสนา ไปดูตามวัดมันได้ปลงธรรมสังเวช จะดูด้วยความเลื่อมใส ด้วยความข้มแย้มแจ่มใสยินดีในสถานที่การกระทำของพระ กิริยาของพระ แทบจะไม่มีนะเวลานี้ มองไปที่ไหนมีแต่ได้ปลงธรรมสลดสังเวช โอ้ๆ ปลงอนิจจังๆ กิเลสลากไปๆ มันไม่กุกุสลาละกิเลส มันกลืนเลยๆ อันนี้ที่นำทุเรศ จำให้ตื่นนะท่านทั้งหลาย

ตั้งใจมาปฏิบัติ สติเป็นสำคัญ อันนี้ปล่อยไม่ได้ ท่านทั้งหลายอยากเห็นกิเลสกับธรรมพืดกัน เอาๆ สติให้ดี ถ้าผลเมื่อไรกิเลสเอาแตก ต้มยำๆ พระ ถ้าสติดีแล้วกิเลสจะไม่เกิด มีอยู่เท่าไรก็เกิดไม่ได้ บังคับให้ดี สติเป็นสำคัญมาก จากนั้นปัญญาค่อยตามมา ขอให้สติดีเถอะ ถ้าสติดีแล้วจะกั้นกิเลสได้ ไม่เกิดนะ อยู่ที่ไหนก็ตามสติเป็นสำคัญมาก นี่ละขอบมหาสมมุติมหานิยมกันเอาไว้ไม่ให้มันเลยขอบเขต มหาสมมุติมหานิยมก็คือกิเลสทั้งหลายนั้นแหละ เอามหาสติกันเอาไว้ๆ ไม่ให้มันเลยไปนี้ ดีเข้าไปๆ จำให้ดี

ภวานานี้เอาให้จริงให้จังทุกคนๆ ออย่ามาหละๆ แหละๆ เหยาๆ แหยะๆ ว่าตัวนี้เป็นกรรมฐาน โอ้อ่านะ กรรมฐานโอ้อ่า โอ้อ่าชี้หมาอะไรมันมีตั้งแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวใจมัน มุตรคุณคืออะไร ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง เต็มหัวใจ อรรถธรรมมีที่ไหน จะไม่มีนะเวลานี้ นำสลดสังเวชถึงพระองค์ท่าน พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตาสั่งสอนสัตว์โลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย จนกระทั่งปรินิพพานยังวางธรรมะเครื่องดำเนินไว้ พวกนี้สนุกกินสนุก

นอนสนุกจม พวกนอนนี่นะจะเป็นพวกไหน พวกเรานี้พวกนอน ชอบเพลิดเพลินใน
สิ่งไม่ดีสกปรกทั้งหลาย จำให้ตึนะ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

(ปัญหาจากเว็บไซต์ครับ โยมได้เคยกราบเรียนธรรมะปฏิบัติถวายหลวงตา และ
หลวงตาได้เมตตาตอบคำถามและวิธีปฏิบัติให้โยมเข้าใจ ล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๐ ม.ค.๕๗
ปัญหาเก่ามีดังต่อไปนี้ โยมได้ปฏิบัติจิตและได้ทำลายกาย เข้าใจว่าผ่านฐานกายและเข้า
สู่ตัวผู้รู้ เมื่อเข้าสู่ตัวผู้รู้และคั่นดิ่งลงไปในฐานะของจิต ทำลายกิเลสลึกเข้าไปเรื่อยๆ
จนกระทั่งถึงสภาวะของการย้อนอดีต สัญญาต่างๆ ก็ผุดขึ้นมา เข้าใจว่าระลึกชาติต่างๆ
ได้ก็ทำลายไปเรื่อยๆ สังเกตได้ว่า ทำลายกิเลสภายในทุกขณะจิตที่ดำเนินไปอย่าง
ต่อเนื่อง ไม่มีกายย้อนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนในที่สุดมั่นใจว่าผ่านการทำลายกิเลสถึงขั้น
ระงับดับอารมณ์ความฟุ้งซ่านภายในจิตใจได้เด็ดขาด

ขณะที่โยมเดินจงกรม จิตจ่อคั่นเข้าไปในฐานะของจิตก็ไม่ปรากฏอาการใดๆ
นานมาก จิตโยมก็ตั้งอยู่กับพุทโธไปเรื่อยๆ จนปรากฏจุดดำเล็กๆ อยู่กลางฐานของจิต
และสัมผัสถึงพลังงานที่ออกมาจากจุดดำเล็กๆ นั้น เหมือนมันมีป้อมปรากรที่
แข็งแรงแรงมาก ขณะที่จิตตัวผู้รู้สร้างพลังงานขึ้นมา เมื่อกระแสของพลังตัวผู้รู้กับกระแส
พลังงานจากจุดดำกระทบกัน เหมือนเกิดการผลัดกันต่อสู้กันอย่างรุนแรง ขณะที่กิริยา
ทางจิตภายในกำลังจ้องทำลายจุดดำนั้นอยู่ กิริยาอาการทางกายของโยมก็คงเดินจงกรม
อยู่ จิตเฝ้ามองจ่อต่อสู้ผลัดกันกันอยู่สักพักใหญ่ พลังงานของจิตที่ยังรับรู้ได้ว่าเป็นตัว
ผู้รู้นั้น ก็ทะลุผ่านจุดดำเข้าไป โดยไม่มีอาการของการทำลายอย่างรุนแรงเหมือนทุก
ขั้นตอนหยาบๆ ที่ผ่านมา แต่ก็รู้สึกได้ว่ามีบางอย่างที่เป็นจุดกำเนิดของจุดดำนั้น ได้ถูก
ทำลายไปอย่างถาวรด้วย

เมื่อรู้สึกว่าผ่านจุดดำเข้าไปแล้ว โยมก็เกิดความเข้าใจในขณะนั้นว่า ตัวผู้รู้
หายไป เป็นเพียงความอิสระ ว่างเปล่าไม่มีขอบเขต รู้สึกแจ่มใส สติปัญญาคมชัด ไม่ยึด
ติดเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ไม่มีของสองส่วน คือผู้รู้กับสิ่งที่ถูกรู้อีกต่อไป อาการทางกายที่
กำลังเดินจงกรมอยู่ขณะนั้น ก็เกิดอาการร่างกายเหมือนถูกตัดขาด หหมดแรงตึงดูตซึ่ง
กันและกัน ทรงตัวไม่อยู่ เหมือนจะร่วงลงไปกองกับพื้น พอตั้งตัวได้ก็ตั้งจิตเพื่อจะเข้า
ฐาน ก็ไม่ปรากฏว่ามีจิต ไม่มีตัวผู้รู้ มีแต่อิสระอย่างเต็มที่ รู้สึกบริสุทธิ์ ว่างอยู่อย่างนั้น

สองปีผ่านไปไม่มีการค้นหาเพราะไม่เห็นจิต ไม่ต้องทำงาน แต่สิ่งที่โยมเป็นอยู่
ไม่ต้องเข้าไม่ต้องออก บริสุทธิ์ ประณีต มั่นคง กว่าการเข้าออกในฌาน ไม่มีอาการย้อน
เข้าย้อนออก เป็นเอกเทศ

แล้วหลวงตาได้ตอบว่า ตามแถวแนวที่พูดมานี้เป็นวิธีการต่อกรกับบนเวที ต้องมีการย้อนสูงต่ำดำขาวเป็นธรรมดา ขอให้ดำเนินไปอย่างนั้น เราจะไปตัดสินให้คนอื่น คนใดที่ไม่ใช่เรื่องของเราผู้ปฏิบัติเป็นผลขึ้นมา เราก็ไม่กล้าจะตัดสิน แต่การดำเนินนี้เป็นวิธีที่ถูกต้อง สำหรับผู้ขึ้นเวทีต่อกรกับกิเลส ต้องมีวิธีการหลายสิ่งหลายอย่าง ยกย้อนกลับไปกลับมา สูงต่ำ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เป็นวิธีการของการต่อสู้กับกิเลส นี่เราเห็นด้วยที่ดำเนินมานี้ถูกต้องมาโดยลำดับ เราจึงจะขออย่าอีกว่าให้ดำเนินอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ มันจะออกวิธีใดให้เป็นหลักปัจจุบันเกิดขึ้นมา เราอย่าไปคาดสิ่งที่เกิดมาแล้วมีมาแล้ว หายไปแล้ว มาเป็นปัจจุบัน จะไม่เกิดประโยชน์ อะไรที่เกิดขึ้นกับจิตที่สัมผัสสัมพันธ์กัน อยู่ เหมือนนกมวยเขาต่อมวยกันบนเวที ต่อด้วยกันปัจจุบัน ๆ จบที่หลวงตาตอบครับ)

(อันนี้เขาถามมาเพิ่มเติมครับ กราบเรียนถามเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ จากที่โยมได้เข้าไปค้นในฐานของจิตและทำลายจุดดำของจิต เข้าใจว่าเป็นตัวอวิชชา โยมขออธิบายเล่าสภาวะธรรมให้หลวงตารับทราบ โดยที่โยมได้พยายามเทียบเคียงสภาวะที่เกิดขึ้นกับภาษาสมมุติ เพื่อที่จะสื่อความหมายเป็นภาษาเขียน จึงยังมีคำว่าจิตที่มีความบริสุทธิ์ ความสะอาด โลง โปรง อิสระ แต่เมื่อหลวงตาตอบคำถามธรรมะ และโยมได้กลับมาพิจารณา ฝ้าดู ทำความเข้าใจในรายละเอียดในสภาวะที่เกิดขึ้นอีกครั้ง จึงได้รับรู้ว่า โยมใช้คำเหล่านั้นเพื่อเทียบเคียงกับสภาวะภายในที่เกิดขึ้นไม่ได้ แต่โยมก็ไม่ทราบว่า จะใช้ศัพท์ภาษาที่มีอยู่ในสมมุติอย่างไรกับสภาวะที่เป็นอยู่

เปรียบเสมือนว่า ลูกโป่งที่ผูกเชือกติดกับข้อมือ แล้วหลุดลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า เมื่อมันดำรงค์อยู่ ล่องลอยแว้งคว้างไปในอากาศ จนเหตุปัจจัยถึงพร้อม ลูกโป่งมันก็ทำลายตัวเอง โดยการที่ระเบิดแตกออกและสลายไปในที่สุด ไม่มีลูกโป่งล่องลอยอยู่ในอากาศอีกต่อไป ตรงนี้แหละเจ้าคะที่จิตของโยมเข้าไปถึงและเป็นอยู่ โยมไม่สงสัยกับสิ่งที่เกิดขึ้น คิดว่าอยากเล่าถวายธรรมะให้หลวงตาทราบ และอยากถามแต่ไม่รู้จะตั้งคำถามว่าอย่างไร ขอหลวงตาได้โปรดเมตตาอธิบายชี้แนะในธรรมะต่อไปด้วยเถิดเจ้าคะ) เอาละ เราก็อยากตอบแต่ไม่รู้ว่าจะตอบว่าอย่างไร เลิกกัน ก็อย่างนั้นซีจะว่าไง เขาอยากถามแต่ไม่รู้ว่าจะถามอย่างไร เราก็อยากตอบแต่ไม่รู้จะตอบยังงัย เท่านั้นเอง

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้วในสามไตรโลกธาตุ มีพุทธศาสนา เราไม่ได้ยกศาสนานั้นเหยียบศาสนานี้ เราเอาความจริงออกมาพูด สำหรับผู้แสวงแสวงหาความจริง ให้ฟังตามหลักความจริงที่พูดนี้เท่านั้นเอง ไม่มีการให้กระทบกระเทือนผู้ใด พูดตามหลักความจริง พุทธศาสนานี้เลิศเลอแล้ว สอนโลกให้ดูหัวใจตัวเอง หัวใจนี้มันเป็นกงจักร ตั้งแต่สัตว์เดรัจฉานทุกประเภทมีใจเป็นกงจักร ทั้งนั้นแหละ เป็นลำดับลำดับมา แต่ไม่รู้วิธีแก้ไขตัดแปลงดีชั่วประการต่างๆ เขาไม่รู้

มนุษย์เรารู้ นอกจากรู้แล้วยังมีพุทธศาสนารับเข้าไปอีกด้วย กระจางแจ่งขึ้นมา ให้อุหัวใจตัวเอง นั่นละที่นี้ นี่ละกัจจกรอยู่ตรงนี้ เป็นฟินเป็นไฟ ไม่ใช่จักรธรรมนะ เป็นจักรของกิเลสมันหมุน วัฏฏะมันหมุนของมัน

ให้ดูจุดนี้ ท่านก็สอนไว้เรียบร้อยแล้ว เบื้องต้นที่จะดูพอจะได้หลักได้เกณฑ์บ้าง ก็คือว่าให้ใช้คำบริการคือจิตนี้มันรู้รอบไปหมด จับตนจับตัวมันไม่ได้ แต่รู้ทั้งวันรู้ตลอด จับตนจับตัวไม่ได้ เหมือนกับว่าเงาๆ ไปเลย เพราะฉะนั้นจึงมีจุดอันหนึ่งให้ความรู้เข้ามาอยู่ในจุดนั้นเช่นคำบริการ เราจะบริการคำใดก็ตาม เช่น พุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ หรือมรณัสสติ เป็นต้น ให้ความรู้อยู่ที่ตรงนั้น แล้วความรู้นี้จะมารวมกันอยู่ที่จุดนี้ๆ ต่อก็ตั้งรากตั้งฐานเป็นความสงบและเป็นตัวรู้ขึ้นมา เเด่นขึ้นมาที่นั่นแหละ แต่ก่อนความรู้มันชานไปหมดไม่รวมตัว

เหมือนแห เมื่อเรากางออกไปแล้วมองไปที่ไหนก็ไม่เห็นจุดที่จะจับได้ ต้องจับจอมแหดึงขึ้นมา แล้วตีนแหจะหย่นเข้ามาๆ แล้วก็มาเป็นกองแห อันนี้กระแสของจิตมันเหมือนตีนแหนั้นแหละกระจายออกไป เอาพุทโธๆ ซึ่งเป็นเหมือนจอมแห หรือคำบริการใดก็ตามนี้เป็นเหมือนจอมแห ให้จับตรงนี้ให้ดี สติอยู่จุดนี้ให้ดีแล้ว แล้วตีนแหคือกระแสของจิตจะค่อยหย่นเข้ามาๆ ก็มาเป็นกองแหคือจุดผู้รู้เด่นอยู่ตรงนั้น จำให้ตึนะ นี่เบื้องต้นในการฝึกกรรมานจิตใจของเรา เมื่อตั้งหลายครั้งหลายหนเข้าไป จุดนี้ก็จะเด่นขึ้น จุดที่ว่างกองแหๆ นี้ พอเด่นขึ้นแล้วจะเป็นความสว่างไสว ความสงบร่มเย็นจะอยู่ในนั้นหมดเลย แล้วกระจายออกไป แนนหนามันคงเข้าๆ

จากนั้นก็สอนปัญญา แยกธาตุแยกชั้นธ์ แยกเขาแยกเรา แยกสัตว์แยกบุคคล ภูเขาภูเขา แยกออกไปมันเป็นอะไรต่ออะไร เพราะจิตมันยึดถือได้หมดเลย ไม่ว่าจะไรยึดได้ทั้งนั้น การพิจารณานี้เป็นการที่จะปล่อยวางสิ่งเหล่านั้นตามหลักความเป็นจริงที่รู้เห็นมันเรียบร้อยแล้วค่อยเข้ามาๆ จิตก็ปล่อยตัวเข้ามา แล้วความหนักทั้งหลายด้วยอุปาทานมันก็เบาลงๆ เข้ามาหาจิต ดังที่เขาพูดตะกี้ก็ถูกต้องแล้ว เขาพูดถึงเรื่องปล่อยกายปล่อยอะไรไปเรื่อยๆ นี่ละหลักการภาวนาหลักวิภูวนของสัตว์ที่เกิดตายๆ อยู่กับจิตดวงนี้ กิเลสพาให้หมุนตลอด ที่นี้ธรรมเข้าไปเป็นน้ำดับไฟ

เบื้องต้นใช้คำบริการอย่างนี้เสีย เพื่อให้จิตมีหลักยึดเป็นความสงบเย็น อาศัยอยู่ตรงนั้น แล้วก็สร้างความมั่นคงขึ้นมาเรื่อยๆ จะสว่างไสวแสดงฤทธิ์เดชออกมาในจิตนั้นแหละ แต่ก่อนแสดงไม่ได้กิเลสเหยียบมัน ให้พากันพิจารณาอย่างนี้นักภาวนาที่แสดงแล้วนี้ไม่ผิด ขอให้ยึดหลักตามที่แสดงนี้แล้วด้วยดีเถอะ นี่ผ่านมาหมดแล้วก่อนที่จะมาสอน ไม่ใช่มาสอนสุมสี่สุมห้า แล้วจิตจะสงบเข้ามาถ้าได้สิ่งที่ยึด เช่นคำบริการเป็นที่ยึดเสียก่อน จิตไม่มีที่ยึดมันแว้งคว้างไปหมดนั่นละ ให้มีที่จับที่ยึดไว้แน่นหนา

มันคง ต่อไปความรู้จะรวมตัวเข้ามาหาจุดนี้ แล้วสงบเย็นเข้ามาๆ ตั้งรากฐานเบื้องต้น จิตจะเป็นความสงบร่มเย็น พวกกันจำเอาไว้ข้อนี้ก่อน

การภาวนาให้ตั้งหลักอย่างนี้ก่อน ไม่ได้อะไรให้ได้ค่าบริการ สติติดกับคำ บริการไม่ใช่สักแต่บริการเฉยๆ สติไม่มีไม่เกิดประโยชน์ สติต้องจับติดแน่นๆ อยู่ นั้น เวลาสติจับอยู่นั้นแล้วสังขารจะปรุงไม่ได้ สังขารปรุงไม่ได้กิเลสจะไม่ออกทำงาน จะมีแต่ธรรมทำงานได้แก่ค่าบริการอย่างเดียว ธรรมทำงานเพื่อความสงบเย็นใจ กิเลสทำงานเพื่อความฟุ้งซ่าน สร้างความรำคาญทุกข์ลำบากทุกอย่างขึ้นมาในหัวใจเรา นั่นคือกิเลสทำงาน ธรรมทำงานในจุดเดียวเช่นพุทโธๆ ทำงานนี้แล้วจะกระจายออกไปเอง ตั้งรากตั้งฐานขึ้นมาเป็นความสงบเย็นใจ แล้วจะแผ่กระจายออกไปด้วยความแปลก ประหลาดอัศจรรย์จากจิตดวงนี้แหละ ให้พวกกันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน

นักภาวนาให้จับให้ตึนะ ที่สอนนี้สอนไม่ผิด ให้ได้เห็นดูจิตดวงนี้เป็นยังไง เวลานี้มีตั้งแต่บุตรแต่คุณ ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลงครอบหัวใจอยู่ ใจจึงหาคุณค่าไม่ได้ ให้ เบิกออกด้วยธรรมได้แก่ค่าบริการคำใดก็ตาม นั่นละเรียกว่าเบิกออก ชะล้างออกๆ จิตจะค่อยสงบแล้วก็ผ่องใสขึ้นมา จากนั้นก็มีทางที่จะเดินต่อไปได้ เอาแค่นี้ละพวกกันจำ เอา ไม่เอามากนัก

คำว่าบุญเป็นนามธรรม กับใจเป็นนามธรรมด้วยกัน คำว่าบาปก็เป็นนามธรรม เข้ากันได้ทั้งใจ เข้าได้ทั้งบุญทั้งบาปเข้าได้ที่ใจ เวลาชำระซักฟอกเต็มเหนี่ยวแล้ว บุญก็ดี บาปก็ดีเป็นสมมุติทั้งหมด นั่นปิดออกแล้วเหลือแต่ธรรมชาติที่ไม่ใช่สมมุติจำ อันนั้น หมดสมมุติแล้ว อย่างจิตพระพุทธรเจ้าจิตพระอรหันต์เป็นจิตที่ไม่มีสมมุติ เป็นอฐานะให้ เป็นอย่างอื่นอย่างใดไม่ได้แล้ว นั่นละจิตดวงนั้นเมื่อชำระให้ถึงนั้นแล้ว เป็นจิตอฐานะ ให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดไม่ได้แล้ว มีแต่หลักธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดเท่านั้น จากการ อบรมจิตใจและภาวนา ให้พวกกันดูจิตใจนะ โลกไม่ได้ดูจิตใจ โลกทั้งโลกนี้ไม่ดูจิตใจ ดู แต่อารมณ์ที่ใจมันหลอกไปวาดภาพทางโน้นทางนี้ คว่าตามโน้นตามนี้ยุ่งตลอดไปเลย ไม่มีหลักยึด ให้ยึดดูใจภาวนาดูใจ สิ่งทั้งหลายจะรวมตัวเข้ามาอยู่ที่ใจ ทำลายกันที่ใจ หมดแล้วหมดเลย เอาละนะพอ

ถ้าไม่มีอะไรก็เลิกกันเท่านั้น เพราะวันไหนก็เทศน์ทุกวันๆ เหนื่อยมากนะเรา เทศน์เหนื่อยมากทีเดียว พอตื่นขึ้นมาเอาละเริ่มแล้วอย่างนี้ ต้องได้พูด นี่ก็ออกวิทย์ทั่ว ประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์แก่หัวใจของโลกนั่นแหละ เป็นประจำ พูดอย่างนี้ออก ทั่วประเทศไทยนะนี่ ออกทั่วไปหมด ผู้ฟังก็ให้เลือกเอานะ คำพูดหลวงตาบ้วนนี้มีหลาย แบบหลายฉบับ บางที่ไอ้ปุ๊กก็เข้ามายุ่ง บางที่ไอ้หยองเข้ามายุ่ง บางที่ก็จะเอาไอ้หยอง ไอ้ปุ๊กก็มาตัมยา กินเลี้ยงกันที่ศาลาอยู่ในนี้หมด ให้พวกกันเลือกเอา เลือกก็แล้วกัน อะไร

เป็นตั้มยาไอ้ปุกก็ไอ้หยองให้ปิดอกเสียถ้าไม่กิน ถ้าอยากกินก็ฟาดกันหมดเลย พูดไป
ได้ทุกแบบนั้นละ พลิกนั่นพลิกนี่พลิกไปอย่างนั้นละ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz